

Elveszett magyarság

Ránk maradt a bánat,
elvesztettük magyar hazánkat.
A hazát, melyben egykor boldogan éltünk,
de most könnyek között remélünk.
Mert magyarnak születtünk,
de nem tettük meg, amit megtehettünk!

Elveszett a legnagyobb fény,
s kihalóban van a remény.
Gyász vesz körül, mely elnyelt egy nemzetet.
Egy egész hazának befellegzett.
Ránk maradt a gyötrelem,
s ez ellen nincs kegyelem.

Megkötözöttek, kínok közt élünk,
ha feladjuk, már nincs esélyünk.
Szoros a húr, szorít a kötél,
visszaszerezni a hazánkat ez most a cél.
Küzdenünk kell, csak úgy jutunk tova,
mert az élet velünk gyakran mostoha.

Ránk maradt sok kín, bosszúság,
de emlékeinkben marad egy kincs...
az élő magyarság.
Mert mi itt magyarnak
születtünk, s meg nem tettünk,
mit egykor megtehettünk!